

Ο Χρυσός Πυρετός της Γνώσης, Άγγελος Απανθρωποίησης (Β' μέρος)

Η εφαρμογή της αρχής της χρυσής τομής ή αναλογίας στη διαχείριση της έκρηξης της γνώσης και των παραγώγων της, και η εγκαθίδρυση ή επαναφορά του μέτρου, μπορεί να φαντάζει στους θηρευτές και θιασώτες του γνωσιακού θησαυρού, **ξεπερασμένη ή ανεφάρμοστη πρακτική**. Ο σύγχρονος κόσμος έχει πολλαπλές μεθόδους και τρόπους επίλυσης των προβλημάτων που βιώνει, οι οποίες/οι αποτελούν προϊόντα μακροχρόνιων μελετών και νέων γνώσεων. Η φαινόμενη απλότητα της χρυσής τομής και του μέτρου, δεν συνάδει με τις επιδιώξεις και απαιτήσεις της **πολυπαραγοντικής γνωσιακής εξίσωσης**.

Αν όντως οι σύγχρονες μέθοδοι και τρόποι επίλυσης προβλημάτων είναι αποτελεσματικοί τότε **θεωρείται ότι η γνωσιακή εξίσωση έχει επιλυθεί ή διευθετηθεί; Επικρατεί αναρχία ή τάξη στον τρόπο πρόσκτησης, διάδοσης και εφαρμογής των νέων γνώσεων; Είναι αντιληπτή η αξία και δυναμική της χρυσής τομής και του μέτρου** στους σύγχρονους κατόχους και διαχειριστές της γνώσης; **Γίνεται αντιληπτή η αξία ενός μεγέθους** αν η γνώση επί αυτού δεν διδάσκεται και δεν καλλιεργείται; **Τέλος, μέσω ποιας διαδικασίας μπορεί να διδαχθεί και να καλλιεργηθεί η χρυσή τομή και το μέτρο;** Ερωτήματα που η αντικειμενική τους προσέγγιση, δημιουργεί δυσφορία, αμηχανία, ενόχληση, προβληματισμό, ίσως και ελπίδα, ανάλογα με τη θέση του εκάστοτε αποδέκτη εντός του προβλήματος.

Ειδικότερα παρατηρείται ότι, **η αξία των γνώσεων εξειδίκευσης έχει επικρατήσει** έναντι αυτής των γενικών γνώσεων και της αγωγής του ανθρώπου, που μέσω των αξιών και αρετών οδηγούν στην αυτοπραγμάτωση και τον εξανθρωπισμό. **Η εξιδεικευμένη γνώση αναπτύσσεται ασύμμετρα και ασυντόνιστα** σε σχέση με τα λοιπά συναφή αντικείμενα. **Δεν υφίσταται κάποιας μορφής κεντρικός έλεγχος ή συντονισμός**, ενώ μεμονωμένες και σπασμωδικές είναι και οι όποιες προσπάθειες συνθέσεως σε γνωσιακό όλον. Αν στην ασύμμετρη ανάπτυξη και άναρχη γνωσιακή ροή προστεθούν οι **αθέμιτες μεθοδείες προς ικανοποίηση συμφερόντων ξένων προς το κοινό καλό** ή και ενάντια σ' αυτό, η εκτροπή της ανθρωπότητας σε δυστοπίες καθίσταται κανόνας παρά εξαίρεση.

Αρκεί να αναλογιστούμε πόσο **εύκολα χάθηκαν εν μία νυκτί, κατακτήσεις** - που κερδήθηκαν με σκληρούς αγώνες και θυσίες- στα πεδία των συνθηκών εργασίας και της διαβίωσης των ενεργών και μη εργαζομένων **με προσχηματικές ή και υπαρκτές αιτίες**, τις τοπικές, περιφερειακές ή παγκόσμιες κρίσεις (ανθρωπιστικές, χρηματιστικές, κλιματικές, γνωσιακές, φυσικές, τεχνητές, κ.α.). **Απώλειες που οδήγησαν στην εξουδένωση** (οικονομικά, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά) των μελών των συστημάτων που επηρεάζονται από αυτές. Οι προκληθείσες αρνητικές συγκυρίες αποτέλεσαν **πρόσφορο έδαφος καλλιέργειας υπερβολικών απαιτήσεων** σε τίτλους σπουδών, πιστοποιήσεις, δεξιότητες, κ.ο.κ., **ως θέσφατο για τη βελτίωση της δυσμενούς θέσης** των μελών των οικείων συστημάτων.

Πρώτο θύμα το **μεγαλύτερο σε ηλικία και εμπειρίες προσωπικό** που οδηγείται σε **φυσική και ψυχική υπερφόρτωση ή και βίαιη απόσυρση**. Η ασφυκτική πίεση (ή μήπως δουλεία;) με απαιτήσεις για νέες γνώσεις και δεξιότητες, σε συνδυασμό με τις συνεπακόλουθες επιπλέον ευθύνες και κριτήρια αποδοτικότητας, **ξεπερνά** στις περισσότερες των περιπτώσεων **τις ανθρώπινες αντοχές**. Η κούραση από **το δυσβάσταχτο φορτίο ωθεί τους παθόντες στην παραίτηση**, είτε **σιωπηρή** -καταβολή μηδενικής προσπάθειας θετικής προσφοράς στον εργασιακό χώρο- είτε **φυσική** -

αποχώρηση από την εργασία-με αισθήματα απογοήτευσης ή και απέχθειας. **Αισθήματα που μεταφέρονται και επέκεινα** στην οικογενειακή και κοινωνική τους ζωή, τις οποίες και επηρεάζουν αρνητικά.

Στο άλλο άκρο της εργασιακής αλυσίδας οι νεότεροι, τίθενται σε μια **κούρσα συλλογής γνωσιακών προσόντων και ανελέητου ανταγωνισμού** για την εύρεση της ιδανικής θέσης εργασίας. Αν τελικά αντέξουν στο **πρώτο επίπεδο ανταγωνισμού**, τότε εισέρχονται στο **επόμενο εντός του χώρου εργασίας**, με τις πολυδιαφημιζόμενες εξαιρετικές συνθήκες και μοναδικές προοπτικές ανέλιξης. Εκεί **το ιδανικό περιβάλλον επιβάλλει έναν πολιτικά ορθό ανταγωνισμό**, σκληρότερο και πιο επικίνδυνο. Η καθημερινότητα πίσω από τις καθωσπρέπει ενδυμασίες και προσωπεία κρύβει έναν **συνεχή αγώνα για επιβίωση, εδραίωση και επικράτηση** έναντι των λοιπών υπαλλήλων, εργατών, συνεταιίρων, συνεργατών, συναδέλφων, ανταγωνιστών, κ.λπ.

Σ' αυτόν τον αγώνα τα εξειδικευμένα άτομα **επιλέγουν ή αναγκάζονται να απεκδυθούν τα όποια στοιχεία ανθρωπινότητας** διέθεταν και να λειτουργούν πλέον χωρίς ηθικούς φραγμούς και ανθρωπιά, κατά το "ο θάνατός σου η ζωή μου". Οι επικρατούσες στους εργασιακούς χώρους απάνθρωπες συμπεριφορές, δεν μπορεί παρά να μεταφερθούν και στην κοινωνία. Εντός των κοινωνικών δομών **τα γνωσιακά μεταμοντέρνα μέλη είναι έτοιμα να κατασπαράξουν αλλήλους** στην εμφάνιση της πιο μικρής ενόχλησης ή αντιλογίας.

Παράλληλα οι συνεχώς αυξανόμενες απαιτήσεις γνωσιακών προσόντων **αυξάνουν αντίστοιχα και το κόστος απόκτησής τους**, με αποτέλεσμα **ο δρόμος της γνώσης και της επαγγελματικής αποκατάστασης να στενεύει για τους μη έχοντας**, επιφέροντας ταξικό διαχωρισμό και περιθωριοποίηση των οικονομικά ή κοινωνικά ασθενέστερων. **Η περίφημη κοινωνική ισότητα και τα δόγματα των ίσων ευκαιριών, ελεύθερης πρόσβασης στη γνώση και αξιοκρατίας**, καθίστανται **ανεφάρμοστες νεκρές έννοιες**. Υπονομεύεται η κοινωνική συνοχή, αυξάνονται οι αντιθέσεις και οι αντιπαλότητες εντός των κοινωνιών και **εντείνεται η απανθρωποίηση**.

Η εξίσωση αν και δεν έχει αναλυθεί σε όλο το εύρος της, είναι όντως πολυπαραγοντική και **επιλύεται μόνο με ολιστική προσέγγιση**. Προσέγγιση που περιλαμβάνει την **αναγνώριση του προβλήματος (της αλήθειας)**, τη **σύγκριση με την ιδανική κατάσταση (το κάλλος)** και τη **διαμόρφωση της καλύτερης δυνατής λύσης προς το καλό του συνόλου (το αγαθό)**, ως αποτέλεσμα της σύνθεσης όλων των παραγόντων σε επιμέρους και γενικό όλον με την **εφαρμογή της χρυσής τομής και του μέτρου**. **Κύρια πηγή** αυτής της μεθοδολογίας ολιστικής προσέγγισης, της χρυσής τομής και του μέτρου **αποτελεί η ολιστική παιδεία**.

Η ολιστική παιδεία **δύναται να βοηθήσει τον παιδευόμενο υπ' αυτής να αναπτύξει όλες τις αρετές και ικανότητές του** ως ενεργό μέλος όλων των συνόλων - συστημάτων που ανήκει και δραστηριοποιείται, αλλά και την προσωπικότητά του. Εξασφαλίζει στον άνθρωπο την **ανοσία στον όποιο χρυσό πυρετό**, την **ομαλή πορεία** του εντός των ορίων της χρυσής τομής και του μέτρου προς την **ανθρωποκεντρική αξιοποίηση των γνώσεων** και τον καθιστά **άγγελο εξανθρωπισμού**.

Νοέμβριος 2023
Στέλιος Κάλφας